

Iran stworzył drona o zasięgu 2000 km

30 października 2012

Minister i generał Ahmad Vahidi ostrzegł w niedzielę, 28 października w Teheranie, że: „bezzałogowy samolot nie był z pewnością ostatnim efektem irańskiej technologii”. Portal DEBKAfile podkreślał, że irański oficjel mówił o samolocie bezzałogowym, który Iran i Hezbollah wysłali w izraelską przestrzeń powietrzną 6 października.

Według źródeł wojskowych, w połowie września Teheran potajemnie wysłał do Libanu partię zdemontowanego drona Ababil-T UAV pomimo tego, że Irańczycy nie mogli być do końca pewni, że Izrael nie odkryje ich lokalizacji i nie użyje swoich sił powietrznych, aby zbombardować miejsce postoju bezzałogowca przed jego uruchomieniem. Kolejną przeszkodą jest wojna w Syrii, która znacząco utrudnia utrzymywanie stałych irańskich zespołów powietrznych w Libanie.

Iran czyni jednak spore postępy w produkcji bezzałogowych samolotów, posiadających coraz większe możliwości i cechujące się większym zasięgiem. Podczas wojny libańskiej w 2006 roku Hezbollah wysłał model Ababil do zbombardowania Tel Awiwu. Dron został jednak zestrzelony przez izraelskie siły powietrzne. Od tego czasu Irańczycy wyprodukowali bardziej zaawansowany Ababil-T do ataków na krótkim i średnim zasięgu, oraz Ababils-B i -S.

Źródła wojskowe DEBKAfile donoszą, że Ababil-T jest najbardziej zaawansowanym bezzałogowym samolotem Iranu w czynnej służbie. Posiada możliwość walki elektronicznej, zbierania wojskowych i wywiadowczych informacji i jednocześnie zdolność przesyłania wiadomości w trybie on-line. Jest dostosowany do działań w warunkach walk frontowych. Został tak zaprojektowany, aby wyłączać wrogie systemy elektroniczne w

walce, zwłaszcza tych, w Stanach Zjednoczonych i Izraelu.

Nazwa Ababil oznacza „jaskółkę”, i została zaczerpnięta z Koranu. Zgodnie z przekazem, gdy wróg wysyłał stado słońi do ataku na Qaaba w Mekce, Allah do walki ze słońiami wysłał jaskółki.

Irański prototyp miał maksymalny zasięg 150 km, osiągać wysokość do 4,2 km i znajdować się w powietrzu przez 10 godzin bez przerwy. Irańscy inżynierowie szybko poprawili prędkość i zasięg. Jednak do niedawna Irańczycy nie wiedzieli, jak wyprodukować drona zdolnego pokonać dystans do Izraela w bezpośrednim locie bez postoju w Libanie. Irańczycy nie chcieli, by Ababil-T leciał przez terytorium Iraku lub Turcji, ponieważ groziłoby to przechwyceniem bezzałogowca przez amerykańskie lub natowskie wojska stacjonujące w tych krajach. Wg gen. A. Vahidiego ta przeszkoda została pokonana w ostatniej modernizacji.

Rzeczywiście, tydzień przed wypowiedzią gen A. Vahidiego, 17 października Manouchehr Manteqi, szef irańskiego przemysłu lotniczego, ogłosił, że Teheran posiada już drony zdolne osiągnąć odległość 2 tys. km – a więc są zdolne do osiągnięcia terytorium Izraela.

Iran planuje wysłać te zaawansowane modele do Libanu do użytku Hezbollahu. Mają one być wykorzystywane w działaniach nie tylko przeciwko Izraelowi, ale rozszerzać zakres działań na wszystkich wrogów Teheranu.

Irańskie źródła twierdzą, że ostatni bezzałogowy samolot został przetestowany w warunkach bojowych w listopadzie 2011 r. UAV został wysłany potajemnie nad amerykańską V Flotę okrętów w Zatoce Perskiej i zdobył jej dane. Przy okazji zdobył też cenne doświadczenie dla dalszego rozwoju irańskiego programu bezzałogowców.

Irańczycy są teraz na zaawansowanym etapie planowania szpiegowskiego samolotu bezzałogowego z właściwością stealth

oraz dużego bombowca UAV. Stosują technologię skopiowaną z amerykańskiego RQ-170 Sentinel – bezzałogowego samolotu, który Iran stracił 4 grudnia 2011 r. Jednocześnie Irańczycy kupują odpowiednią technologię od Rosji i Chin lub wciąż przechwytyują z Zachodu. Większość z budżetu programu rozwoju UAV są wydawane na modernizację samolotów bezzałogowych, w tym systemów nawigacji, przesyłania informacji i cybernetycznych systemów bojowych.

Iran poczynił znaczący postęp w ciągu ostatnich pięciu lat we wszystkich tych dziedzinach. To efekt pomocy irańskich studentów powracających z badań na MIT i innych uczelni w Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Niemczech. Oferowane im są atrakcyjne wynagrodzenia za ciężką pracę i osiąganie określonych celów.

Opracowanie: ECAG

Na podstawie: DEBKAfile

Źródło: Geopolityka.org